

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 26. juni 2007
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2007-792-0383
Dok.: RAJ40705

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 344, som Folketingets Retsudvalg (Alm. del) har stillet til justitsministeren den 30. maj 2007.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 344 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Hvilke problemer ser regeringen i forhold til udbredelsen af og bekæmpelsen af brugen af forbudte dopingmidler m.v.?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Kulturministeriet, der har oplyst følgende:

”Antidopingarbejde i Danmark har traditionelt være forankret i idrættens organisationer, hvor først Danmarks Idræts-Forbund og derefter Team Danmark har organiseret og gennemført dopingkontroller samt i begrænset omfang udført oplysnings- og informationsarbejde, der dog var medfinansieret af Sundhedsministeriet.

Efter den store Festina-skandale under Tour de France i cykling i 1998 var der dog almen forståelse for, at idrættens organisationer ikke kan håndtere antidopingarbejdet alene, hvorfor man på internationalt niveau oprettede World Anti-Doping Agency (WADA); i Danmark oprettede man i år 2000 Anti Doping Danmark (ADD) som forsøgsordning. En evaluering af ADDs virke i de første år resulterede efterfølgende i, at det blev anbefalet at oprette ADD som en permanent institution, og i 2004 blev anbefalingen ført ud i livet.

Fundamentet for ADDs virke er lov om fremme af dopingfri idræt, der blev vedtaget 22. december 2004. Af loven fremgår det, hvilke opgaver der påhviler institutionen. De er:

1. dopingkontrol,
2. oplysningsvirksomhed,
3. forsknings- og udviklingsvirksomhed vedrørende bekæmpelse af doping,
4. deltagelse i internationalt samarbejde om bekæmpelse af doping og
5. rådgivning og bistand til offentlige myndigheder i sager inden for Anti Doping Danmarks virksomhed

Kulturministeriet er den største donor til antidopingarbejdet, da ministeriet giver 35 % af ADDs samlede budget. Derudover fremgår det af forarbejderne til loven, at Indenrigs- og Sundhedsministeriet vil støtte ADDs aktiviteter i lyset af dopingproblemets sundhedsskadelige aspekter.

Når man skal vurdere omfanget af dopingmisbrug i Danmark, er man nødt til at skelne mellem doping blandt eliteidrætsudøvere og doping blandt motionister. Det er primært indenfor den organiserede idræt, at man hidtil har erkendt, at der kan

være problemer med doping. Af de seneste tal fra ADD dopingkontrol i 2006 fremgår det, at 0,6 % ud af 1663 prøver i Danmarks Idræts-Forbund var positive. Blandt disse udøvere var såvel eliteidrætsudøvere som motionister, hvorfor man kan konstatere, at omfanget af doping blandt eliteidrætsudøvere er ganske lille.

Anderledes forholder det sig med udbredelsen af doping blandt motionister. Dopingkontroller foretaget blandt Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger (DGI) og Dansk Firmaidrætsforbunds (DFIF) medlemmer resulterede i 2006 i 10 % positive prøver.

Endnu større synes problemer i landets private fitnesscentre at være. ADD introducerede i 2004 en ordning, der gjorde det muligt for privatejede kommercielle fitness- og motionscentre at gennemføre dopingkontrol. Resultaterne af disse tests har vist, at 20 % af de, der blev udvalgt til test, endte med en dopingsag. Dette betyder ikke, at en ud af fem i motionscentrene benytter doping, da det er en del af ADDs politik at teste de mest muskuløse personer i centrene, men det er en kraftig indikation på, at der er store problemer i disse. Misbruget ses endvidere også i udtalt grad hos indsatte i fængsler mv.

Misbrug af doping ses over hele landet. Hos de praktiserende læger modtager man ofte patienter der døjer med bivirkninger på grund af misbrug af anabole androgene steroider. Forbruget forekommer især blandt mænd under 40 år. I kølvandet på misbrug af doping følger desuden kriminalitet, vold og hærværk, med store personlige og samfundsmæssige konsekvenser. Hvor meget, misbruget beslaglægger af sundhedsvæsenets ydelser, er ukendt, men misbruget er ofte forbundet med misbrug af narkotiske stoffer og alkohol.

Den italienske forsker Alessandro Donati anslår, at det illegale internationale marked for dopingsubstanser har større volumen end handel med narkotika, og det anslås, at danske motionister doper sig for mere end 100 mio. kr. årligt. I den forbindelse skal det erindres, at dopingsubstanserne passerer flere ulovlige distributionskanaler, før misbrugeren er i besiddelse af stofferne.

Det er Kulturministeriets vurdering, at der er behov for yderligere undersøgelser af dopingproblemets omfang.”

Justitsministeriet har endvidere indhentet en udtalelse fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet, der har oplyst følgende:

”I 2004, 2005 og 2006 blev næsten 20 % af de personer, som Anti Doping Danmark testede i de kommercielle fitnesscentre, testet po-

sitiv. Dette indikerer, at motionsdoping er et sundhedsmæssigt problem, som vi skal tage alvorligt. Forebyggelse og bekæmpelse af motionsdoping indebærer først og fremmest, at vi opnår større viden om området, så vi efterfølgende bliver i stand til at gennemføre så effektive og målrettede indsatser som muligt – både i forhold til valg af målgruppe og indsatsform. Denne viden er vi ikke i tilstrækkeligt omfang i besiddelse af i dag. Indenrigs- og Sundhedsministeriet mener følgelig, at det er nødvendigt først at foretage en tilbundsgående analyse af området, før der iværksættes egentlige interventioner. På baggrund af ovenstående har Indenrigs- og Sundhedsministeriet haft et møde med Anti Doping Danmark, hvor parterne har drøftet forebyggelse og bekæmpelse af motionsdoping – herunder en kortlægning af udbredelsen af motionsdoping.”

Kulturministeriet og Indenrigs- og Sundhedsministeriet har endvidere oplyst, at kulturministeren og indenrigs- og sundhedsministeren i den nærmeste fremtid skal drøfte behovet for nye initiativer til bekæmpelse af dopingmisbrug.